

zuje na to, že spor o příspěvky byl pravoplatně skončen již výměrem osp-é z 1. prosince 1925, z něhož odvolání podáno nebylo, takže nutno podání st-lovo z 9. prosince 1926 považovati za novou věc. Žal. úřadu třeba přisvědčiti.

Stížnost netvrdí, že cit. výměr osp-é nemá obsah v nař. rozhodnutí citovaný, nebo že byl naříkán. Nabylo proto zvýšení pojistných příspěvků, jež bylo tehdy na sporu, právní moci. Na tuto právní moc nemá vlivu prohlášení pojišťovny — tedy strany, a to ještě prohlášení z doby před vydáním rozhodnutí úřadu — že na předpisu zvýšených příspěvků netrvá, ježto právní moc aktu úřadu správního může býti odstraněna opět jen aktem úřadu správního. Má proto úřad pravdu, že stížnost podanou dne 9. prosince 1926 do výkonu exekuce nelze považovati za pokračování řízení shora zmíněného a pravoplatně skončeného, nýbrž že třeba ji považovati za podání samostatné, za věc úřadům správním nově napadlou.

Jsou proto námitky stížnosti bezdůvodné a bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Č. 7930.

Pojištění nemocenské. — Řízení správní (Slovensko): * Řešení spory mezi nemocenskými pojišťovnami na Slov. a zaměstnavateli o závazcích platebních z nemocenského pojištění podle zákona z 1. července 1926 č. 117 Sb. jsou příslušny správní úřady uvedené v § 156 zák. čl. XIX:1907 ve znění § 23 vlád. nař. ze 14. července 1922 č. 199 Sb.

(Nález ze dne 3. května 1929 č. 8.862.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Lipt. Sv. Mikuláši proti župnímu úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši o nemocenské pojištění.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 31. srpna 1926 předepsala stěžující si pojišťovna Německo-Lupčanské bance v N. podle § 17 min. nař. č. 4790/1917 pojistné příspěvky nemoc. na měsíc červenec 1926 za zaměstnance banky Petra K. a Leonarda H. Předsednictvo pojišťovny usnesením z 11. října 1926 ve smyslu § 18 cit. nař. a zák. z 1. července 1926 č. 117 Sb. zamítlo odvolání banky z plat. výměru s odůvodněním, že jmenovaní zaměstnanci podléhají nemoc. pojištění podle zák. 117/26 u okr. nemoc. pojišťovny v Lipt. Sv. Mikuláši, i když jim jako pensistům státním jsou strhovány s pense příspěvky pojistné.

Z tohoto usnesení se banka odvolala, uplatňujíc, že zmínění zaměstnanci jsou státní pensisté a patří k léč. fondu veř. zaměstnanců. Okr. úřad v Lipt. Sv. Mikuláši výměrem z 12. prosince 1926 odvolání zaměstnavatelky vyhověl a osvobodil odvolatelku od placení pojistného za jmenované zaměstnance. Připojeno právní poučení, že proti tomuto výměru možno od doručení do 15 dní cestou okr. úřadu podati odvolání

na župní úřad. Župní úřad v Lipt. Sv. Mikuláši nař. rozhodnutím zamítl odvolání pojišťovny a potvrdil výměr okr. úřadu.

Stěžující si pojišťovna již v odvolání z výměru okr. úřadu uplatňovala, že rozhodovati instančně o odvolání tom jest kompetentní min. soc. péče, ježto plat. výměr pojišťovny byl vydán a pojistnou povinnost jest posuzovati podle zák. č. 117/26 resp. podle § 18 min. nař. 4790/17. Žal. úřad na toto upozornění odpověděl, že podle § 239 zák. č. 221/24 přísluší spor rozhodovati politickým úřadům a dodal, že jeho rozhodnutí jest v pořadu instančním konečné.

St-lka opakuje svou námitku inkompetence župního úřadu i ve stížnosti na nss; nss uvážil o námitce té toto:

V předmětném sporu jde o instanční přezkoumání usnesení stěžující si pojišťovny, jež uznalo jmenované zaměstnance za podrobené nemocenskému pojištění podle zák. č. 117/26 a vyměřilo jim důsledkem toho nemocenské pojistné příspěvky podle § 17 min. nař. č. 4790/1917.

Kompetenční předpis pro takovéto spory nelze hledati v § 239 zák. č. 221/24, ježto cit. zákon č. 117/26 má v tom směru speciální ustanovení v § 1, jenž stanoví: »Pro zaměstnance podrobené pojištění podle právních předpisů o pens. pojištění soukr. zaměstnanců, čítajíc v to i osoby u pens. ústavů skutečně pojištěné a dále osoby uvedené v § 2, odst. 1 č. 1, 4 a 7 zák. č. 89/20 zůstávají v platnosti ustanovení §§ 1—10, 13, 19—38 a 41, 1. odst. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., jakož i obdobná ustanovení zák. článku XIX:1907 a zákonů je pozměňujících a doplňujících i přes 30. červen 1926. Jinak vztahují se i na tyto osoby ustanovení zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb.«

Zde citovaný § 41 odst. 1 zák. č. 33 ř. z. z r. 1888 — platný pro historické země — stanoví příslušnost dohlédacích úřadů (politických úřadů) k rozhodování sporů mezi zaměstnavateli a pokladnami o závazcích na placení příspěvků atd. Obdobný tomuto předpisu jest na Slov. § 156 zák. čl. XIX:1907, ve znění § 23 vlád. nař. ze 14. července 1922 č. 199 Sb., jenž řešení takových sporů přikazuje průmyslové vrchnosti podle § 176 zák. čl. XVII:1884, t. j. živn. vrchnosti I. stolice (v daném případě okr. úřadu) a od tohoto úřadu jde odvolání přímo k min. soc. péče.

V řízení tomto není župní úřad vůbec povolán, aby rozhodoval jako instance. Učinil-li tak župní úřad přece, jest rozhodnutí jeho výrokem úřadu absolutně nepřislušného a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss. Avšak i poučení, jež se dostalo straně ve výměru okr. úřadu, že z výměru toho možno od doručení do 15 dní podati odvolání na župní úřad, jest nezákonné a měl župní úřad z moci úřední napravit vadný postup okr. úřadu. Bude věcí rozhodujícího úřadu, aby okr. úřadu uložil, aby rozhodnutí své se správným právním poučením straně doručil a jí takto umožnil, aby se mohla dovolati rozhodnutí kompetentního úřadu vyšší stolice.

Č. 7931.

Pozemková reforma. — Řízení správní: Je nezákonné, vydá-li stpů přidělci ve formě úředního rozhodnutí »platební